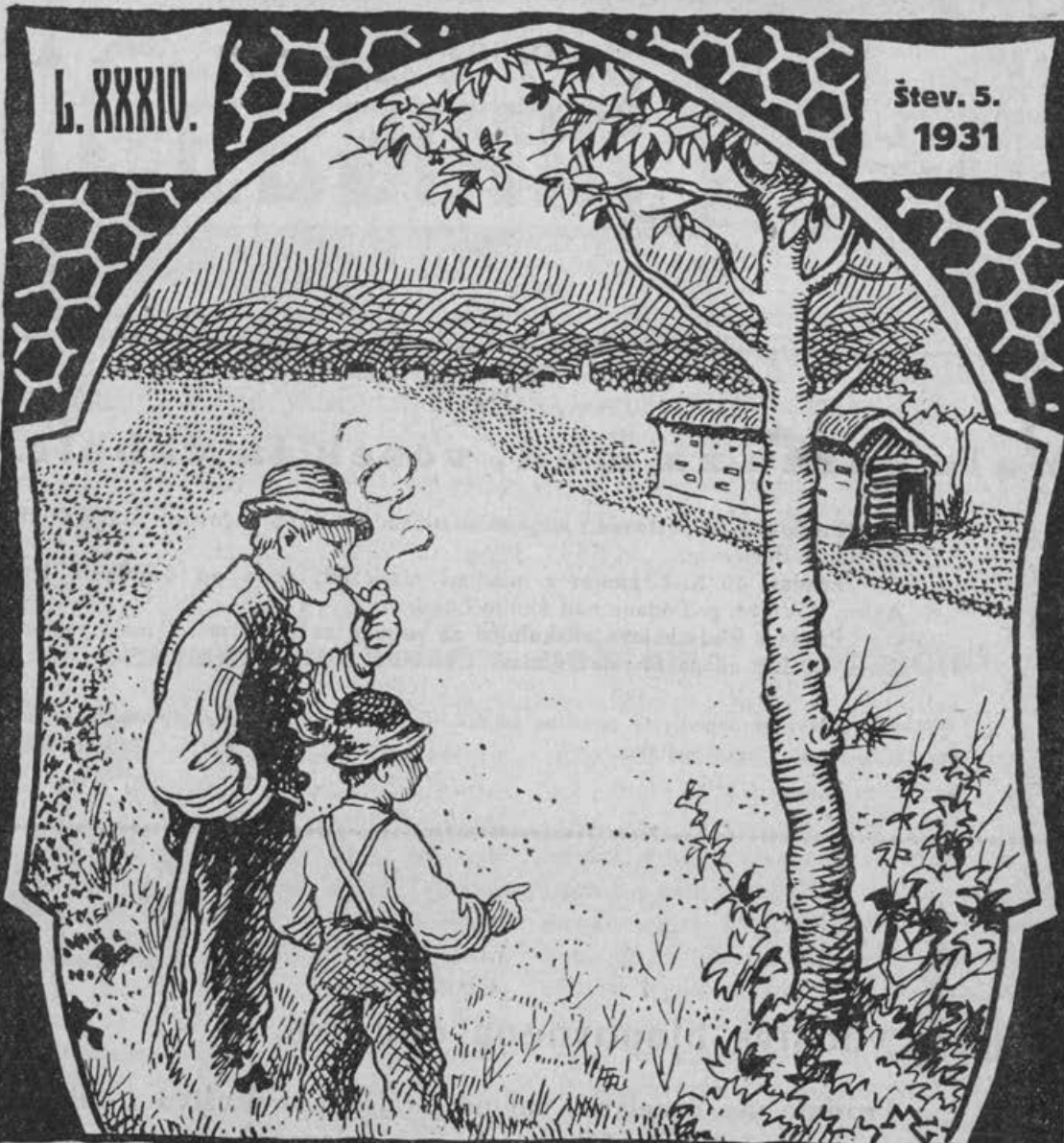

L. XXXIV.

Štev. 5.
1931

 SLOVENSKI
ČEBELAR
GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO

Vsebina:

Množina sladkobe v nektarju-medičini	65	Društvene vesti	73
Pašine razmere na otoku Krku	66	Vesti iz podružnic	75
Mesečna navodila	68	Dopisi	77
Opazovalne postaje	71	Drobiž	78
»In Bog je videl vse, kar je bil ustvaril: bilo je vse prav dobro«	73		

Mala borza za med, vosek in čebele.*

Prodajam 3 eksportovce z mladimi maticami; cena po dogovoru. Starin Štefan, čebelar v Beričevem.

Prodajam 10 A.-ž. panjev z mladimi maticami; cena po dogovoru. Krek Anton iz Volce, p. Poljane nad Škofjo Loko.

Prodajam Rietschejevo stiskalnico za satnice za A.-ž. mero, malo rabljeno. Cena 900 Din ali pa 11 rojev v maju. Cervejšek Jožef, Laporje pri Slov. Bistrici.

* Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov. Ponudba sme obsegati samo naslov, predmet in ceno. Brezplačna je samo prva ponudba.

Objava vodstva blagovnega oddelka.

Prosimo vse čebelarje, naj podpirajo naše društvo z nakupom prvovrstnih čebelarških potrebščin in **zajamčeno pristnih satnic**, ki jih dobé po konkurenčnih cenah le pri Blagovnem oddelku v Ljubljani, Vošnjakova ulica 4, odnosno pri njegovih podružnicah **v Mariboru** (pri čebelarški podružnici za Maribor in okolico) v poslovnih prostorih tamošnje podružnice Kmetijske družbe na Meljski cesti št. 12, ter **v Celju** v skladišču družbe in v Dolnji Lendavi pri tamošnji čebelarški podružnici.

Podaljšali smo rok za sprejemanje voska v zamenjavo za satnice do 15. maja t.l., in ga pod nobenim pogojem ne bomo podaljšali.

Ker poleti zaradi vročine ni mogoče izdelovati satnic, bomo izdelovanje ustavili koncem maja. Zaradi tega tudi v času od 10. maja do pričetka zime ne bomo nakupovali voska.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarstvo društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarke potrebščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Vošnjakova ulica 4

V Ljubljani, dne 1. maja 1931. / Številka 5.

Letnik XXXIV.

Množina sladkobe v nektarju - medečini.

H. Peternel, Bukov žlak.

elja vsakega čebelarja je, da bi cvetje v njegovem okolišu čimbolj medilo. Kjer ne nudi narava dovolj sladkih virov, priporočajo sejanje in sajenje rastlin, katerih cvetovi izločajo mnogo nektarja. Takšno vse hvale vredno prizadevanje se včasih obnese, včasih pa ne rodi zaželenega uspeha. Vzrok je to, da ne mede ene in iste rastline v vseh podnebnih in talnih razmerah enako. Tako n. pr. med v Evropi akacija zelo dobro, v Ameriki (USA) pa ne vidite na njenih cvetih čebel. Lipa med ponekod jako dobro, ponekod pa samo moti čebele in jih odvraca od izdatnejše paše. V južnih krajih med ponekod oljka jako dobro, drugod pa je čebele ne obletavajo.

Ne glede na to, ali nas bodo zasajene medeče rastline popolnoma ali pa le nekoliko zadovoljile, moramo skrbeti, da v svojem okolišu pomnožimo čebelno pašo.

Bolj važno nego razglabljanje, ali bodo zasajene rastline medile ali ne, je da vemo, koliko sladkobe vsebuje nektar od naj-

važnejših medečih rastlin in koliko sladkobe more izločiti posamezen cvet v 24tih urah. Šele na podlagi tega nam bo jasno, katere medeče rastline naj sejemo in zasajamo v svojem okolišu. Upoštevati bomo morali najprej tiste, ki izločajo največ sladkobe in pa take, ki snujejo veliko število cvetov. Upoštevati pa moramo tudi, koliko časa snuje posamezna rastlina cvetove.

Kolikor mi je znano, so o tej stvari na razpolago uspehi preiskav Ruth Beutlerjeve v Monakovem. Razvidni so iz naslednje razpredelnice:

Vrsta rastline	Nektar vsebuje ‰			Posamezni cveti izločijo v 24. urah miligr. sladkobe
	invertnega sladkorja	trsnega sladkorja	Skupno	
Jablana	12'8	8'5	21.3	1'4
Češnja	16'2	18'9	35.1	0'69
Češplja	4.5	8'4	12'9	0'71
Divji kostanj	0'4	68'4	68'8	1'10
Lipa	13'5	16'0	29'5	0'77
Akacija	8'8	0'0	8'8	0'44
Boreč	18'5	34'5	53'0	0'89

Iz razpredelnice vidimo, da ima nektar od cvetja divjega kostanja največ sladkobe, od akacije pa najmanj. Razmeroma zelo

sladek je borečev nektar, najslajši pa češnjev. Kjer med lipa izdatno, daje tudi prav sladek nektar. Ako bi se ozirali zgolj na sladkobo, bi popolnoma obsodili akacijo, a upoštevati je treba tudi druge okolnosti.

Pri primerjanju zgoraj navedenih množin sladkobe v nektarju posameznih vrst rastlin vidimo, da vsebuje nektar od divjega kostanja sicer 68,8 % sladkobe, toda skoraj vsa je trsni sladkor, ki ga morajo čebele šele predelati. Nasprotno pa ima nektar od akacije zelo malo odstotkov sladkobe, pa je vsa že predelana. Čebelam ne povzroča ta nektar drugega dela, kot da ga prineso v panj in zgostijo. Znano je, da je nektar od akacije zelo voden. Preden ga čebele zgostijo v med in pokrijejo, zadelajo, morajo izločiti mnogo vode.

Da moremo pravilno presoditi obilnost medecine posameznih vrst cvetja, moramo tudi vedeti, koliko sladkobe izloči v 24 urah posamezen cvet. Glede tega ima prvenstvo jablanov cvet, ki je izloči v 24 urah 1,4 mg, na drugem mestu je divji kostanj z 1,1 mg, na tretjem boreč z $\frac{9}{10}$ mg sladkobe. Druge vrste cvetja je izločujejo mnogo manj.

Iz razpredelnice ni razvidno, koliko cvetja zasnuje posamezna vrsta rastlin, in tudi ne, kako dolgo snuje cvetje.

Glede množine cvetja je med sadnim drevjem najbolj hvale vredna češnja, ki cvete vsako leto, jablane in hruške pa cveto obilno le vsako drugo. Leto za letom cvete tudi divji kostanj, ki napravi tudi veliko množino cvetov. Zelo mnogo cvetov napravi akacija, ki tudi cvete vsako leto, samo ako ji pozni mraz ne pomori cvetja. Izmed vseh navedenih rastlin pa cvete najdalje boreč, ki je obsut s cvetjem cele mesece. Ako uvažujemo vse navedene okoliščine, nam kaže izmed sadnega drevja saditi zlasti češnje, ki jih žal v dravski banovini vedno manj goje. Izmed drevo-rednih dreves je najboljši divji kostanj, za puste lege akacija, za nerodovitni svet pa boreč.

Boreč je skromen plevel, ki raste povsod, kjerkoli ga vsejemo. S cvetjem je posut od začetka poletja do pozne jeseni. Koliko je vreden nektar od njegovega cvetja in koliko sladkobe je v njem, kaže razpredelnica. Pred svetovno vojno so obsejali z borečem skoro vsa obrežja na železniških progah v mariborskem okrožju. Danes bi bil marsikateri čebelar ob železniški progi že davno dočebelaril, da ne bi bile njegove čebele prebile krize med pomladjo in ajdo s pomočjo borečevega nektarja. Edino en pogrešek je pri tem: da ga imamo v drav. banovini še premalo vsejanega.

Pašine razmere na otoku Krku.

Zahija Peter v Krku.

Površina otoka Krka znaša 406 km². Otok ima okoli 25.000 prebivalcev, je hribovit, tla so kamenita. Od severovzhoda, kjer so posamezni hribi do 57 m visoki, se znižuje svet polagoma proti jugozahodu tako, da je ta del otoka tako rekoč raven, severni in vzhodni del pa visok in strm in je videti, kakor da je s sekiro odsekan od hrvaškega primorja.

Nad dve tretjini otoka je poraščenega z grmovjem, samo ob severni in vzhodni obali so gole skale brez rastlinja. Ostali del površine (35 %) je dovolj plodna zemlja.

Prave šume otok nima, ker je bila v davni preteklosti uničena.

Ker imata severni in vzhodni del otoka še dosti tekoče vode, ni v južnovzhodni polovici niti studencev niti tekoče vode. Podnebje je milo; zima traja okoli tri mesece. Toplomer se redkokrat zniža pod ničlo. Pozimi razsaja huda burja, poleti pa mori naravo dolga in huda suša. Dež imamo obi-

čajno od druge polovice oktobra do prve polovice decembra, spomladi pa od druge polovice februarja dalje, večkrat neprestano do konca maja meseca. Potem običajno nastane velika in dolgotrajna suša.

Spomladanski dež je za rast jako koristen, ker je solnce že zadosti toplo in ne piha več tako huda burja.

Ves otok bi bil za čebelarstvo prav ugoden, ako ne bi nastala večkrat že v drugi polovici maja meseca suša, ki lahko traja vse leto.

Nekdaj je bilo čebelarstvo na otoku jako razširjeno in ni bilo tako rekoč hiše, ki ne bi imela čebel. Spominjam se še, da so v Vrbniku domači pri pogrebu darovali duhovniku poleg običajnih tvorniških sveč še nekoliko svečk, ki so jih napravili sami iz domačega voska. Te so bile zares iz pristnega voska. Nekateri duhovniki so pri njih tudi maševali. Ravnali so prav, ker pri maši bi morali rabiti samo pristne voščene sveče, toda iz pristnega voska jih ni izdelovala nobena tvornica, in jih tudi sedaj ne izdeluje. Svečke so bile debele kakor najdebelejši makaroni, dolge pa kakih 30 cm.

Večkrat je bilo videti panje, ki so bili postavljeni nekoliko v stran od občinskih potov drug pri drugem. Čebelnjakov niso imeli in jih še sedaj nimajo. Panj (ulj) je bil tak, kakršen je še sedaj: pokonci postavljen kranjček s »streho« (desko) na vrhu, spodaj pa odprt. Na vrh panja položijo velik kamen, da ga burja ne prevrne.

Paša za čebele bi bila prav izvrstna, ako bi Bog pošiljal o pravem času dež. V nekaterih krajih se začne paša že konec februarja na grmičastem vresju (*Erica arborescens*), ki zraste do 4 m visoko in je polno belkastih cvetov od vrha do tal. Čeprav ne medi Bog ve koliko, vendar je vredno čebelarjeve pozornosti, ker nudi čebelam že v zgodnji pomladi mnogo obnožine.

Dokler niso ribiči uporabljali pri nočnem lovu modernih acetilenskih svetilk, so obrezavali omenjeno vresje, ga sušili in

pritrjevali na kljuno ladje ter zažigali, da jim je svetilo pri iskanju rib po morju.

Za vresjem začno cvesti planika (*Arbutus unedo*) in breskve, kmalu pa tudi drugo sadno drevje, ki ga pa tod ni preveč, čeprav so vsi pogoji za sadjarstvo dobri. Sedaj se med grmovjem pojavljajo še razne cvetlice in panji postanejo kar mahoma močni.

V prvi polovici maja se začne glavna paša na pravi kadulji ali žajblju (*Salvia officinalis*). Ako je med pašo še kaj dežja, nastane pravcato čebelno pirovanje, ki prevzame tudi čebelarjevo srce. Ni čudno, saj je kadulja prva glavna in tudi najboljša čebelna paša. Okoli desete ure bi človek mislil, da se čebele zelo prašijo. Žrela so polna čebel, ene prihajajo, druge odhajajo. Vse so omočene od žajbljevega cvetnega prahu, kakor da se vračajo iz mlina. Lete še, ko že solnce zaide in se vračajo s paše. Ta paša traja, ako je vreme nekoliko deževno, do srede junija, ker se cvetovi na dolgem klasu polagoma odpirajo od spodaj navzgor, dokler ni klasa sam cvet temno modre barve.

Ako sedaj ne nastane kakor običajno suša, začno cvesti tudi oljka in travniške cvetlice, začetkom avgusta pa robida in detelja Hubamka, ki ji pri nas pravijo piskalina. Iznenadilo bo marsikoga, ko bo čital, da je na Krku mnogo te detelje, ki je ni bilo treba uvažati iz Amerike in ki se je o njej svoj čas mnogo pisalo v vseh čebelarških časopisih. V takratnem navdušenju za »Hubamko« je naročila neka napredna čebelarica iz Vrbnika seme te detelje, ki je bilo dovolj drago. Ko je detelja zrasla, je čebelarica razočarana vzkliknila: »Zakaj sem denar proč vrgla, saj ta rastlina je naša »piskalina«, ki jo po zapuščenih občinskih pašnikih najbolj osli obirajo.« Seveda, tudi čebele je ne zanemarjajo, kadar cvete.

Vse to bi bilo prav, ako bi se mogle čebele čez poletje preživljati. Ako nastane suša, ki ni redka, moramo v drugi polovici julija celo pitati. Ako pade v začetku avgusta dež, se začne zanje zopet novo živ-

ljenje. Sicer ni tako veselo kakor spomladi ob žajbljevi pojedinini, toda kljub temu si preskrbe zadostno zimsko zalogo, nekoliko pa dajo tudi čebelarju. Sredi avgusta začne cvesti ožepec (žepek), ki mu pravijo pri nas »metica«. Raste po vsem otoku.

Ožepec je vedno zelena rastlina z drobnimi listi, ki doseže višino 20 cm. Raste obilno med kamenjem. Cvete od srede avgusta do konca oktobra meseca in je ves posut z majhnimi cveti krasne belkastorumenene barve. To rastlinico kmet ne ceni, pa je od Boga blagoslovljena za čebele. Ko po poletni suši pade dež, se ožepec naglo pomladi in odpre svoje lepe cvete, ki so polni dobro dišečega medu.

Sejejo tudi nekoliko ajde, toda ne preveč. Čebele tudi ne pozabijo na smokve. Ljudje jih puščajo na drevju, da čim bolj dozore in jih potem laže na solncu suše. Zoreče smokve pa izločujejo pri muhi kap-

ljice sladkega soka, ki se čebele z njim sladkajo.

Pa so še razne druge rastline, ki koristijo čebelam, n. pr. bršljan, detelje in razni plevel.

Naše čebele izletavajo tako rekoč vso zimo, ako ni dežja in hude burje. Niti najmanj nimamo skrbi, kako bi jih zazimili. Treba jim je le pustiti dovolj živeža, ako ga nimajo, ga pa jim moramo dodati. Za vse drugo pa same skrbe.

*

Pa še nekaj! Žal bi mi bilo, ako bi »Slovenski Čebelar« nehal izhajati. Imam ga tako rekoč že od početka in čakam z največjim veseljem vsake številke. Jaz sem Hrvat, toda žaloval bi za Sl. Č. kakor kak Slovenec. Nemogoče se mi zdi, kako bi mogli slovenski čebelarji živeti brez svojega glasila. Naj živi Sl. Č. njim v veselje!

Mesečna navodila.

Fr. D. Jug — Brezje.

Junij.

Še nekaj o rojih.

navodilih za prejšnji mesec smo razpravljali o rojih, toda rojilna doba ni še minila. Ves mesec junij imamo še opravka z roji in kar je s tem v zvezi, posebno z skrbjo za izrojence, za mlade matice ter z narejenimi roji in še z marsičem.

Roji so najboljši oni, ki jih dobimo v času od 20. maja do 15. junija. Kasnejši se

v naših krajih ne obnesejo dobro, kajti ako hočemo izrabiti jesensko ajdovo pašo, morajo biti do konca junija že vse nove matice oprasene. Zaradi tega pozne roje kolikor mogoče preprečujemo. Začetniki, ki jim je za pomnožitev čebelnih družin, sprejemajo navadno od plemenjakov po dva roja, t. j. prvca in drugca, tretjevce pa vračajo izrojencu. Pri panjih s premičnim delom pa lahko preprečimo, da panj sploh v tretjič ne roji. Zgodi se večkrat tudi, da prvca sploh ne dobimo, ker čebele s staro matico niso mogle izrojiti bodisi

zaradi slabega vremena ali zaradi kakega drugega vzroka. Tedaj čebele staro matico odstranijo že poprej ter rojijo z novo matico pevko. Tak roj se navadno zakasni za nekaj dni, a je zelo krepek, ker gre z rojem vsa godna mlada žival. Takemu panju navadno ne pustimo v drugič rojiti, ker bi preveč oslabel.

Čebelarji pa, ki imajo že zadostno število panjev ter usmerjajo svoje čebelarstvo le na večji pridelek medu, pa v splošnem zabranjujejo rojenje s tem, da panju, ki se pripravlja na roj, že poprej sami odstranijo staro matico ter mu puste samo en matičnik, da si iz tega izpodredi novo matico. Rojev sprejemamo samo toliko, kolikor jih potrebujemo. Rojiti pustimo le kakemu krepkemu plemenjaku, od katerega vzamemo le prvca s staro matico. Več o tem glej »Slov. Čeb.« XXX l., stran 129.

Panju pa, ki je že dal enega ali dva roja, preprečimo nadaljnje rojenje na naslednji način: Četrty ali peti dan potem, ko je dal prvca s staro matico, ga opazujemo, kdaj bo zapel. Tedaj panj pregledimo in odstranimo vse matičnike, s tem je nadaljnji roj preprečen. To storimo tudi pri takem panju, ki smo mu svojevoljno staro matico sami odstranili z namenom, da bi panj sploh ne rojil.

V rojilni dobi imamo tudi lepo priliko, da slabejšim panjem spremenimo pleme, n. pr. ako imamo v svojem čebelarstvu kak tak panj ali izrojenca, da nam ne ugaja njegovo pleme, n. pr. če matica ni čiste domače pasme, ali če imajo čebele kako napako (srboritost). Takemu izrojencu izrežemo kmalu potem, ko je odrojil, vse matičnike in mu vcepimo iz kakega drugega izrojenca že skoraj goden matičnik, katerih je takrat dovolj na razpolago. S tem panju požlahtimo pleme.

Reservne matice. Matičnjak, tako imenujemo panj za rezervne matice, v katerem je več malih čebelnih družin, ki so ločene druga od druge v posameznih oddelkih. Te oddelke imenujemo prašilnike. Sati v prašilnikih morajo biti iste mere kakor sati

v panjih, s katerimi čebelarimo, da lahko uporabljamo sat iz prašilnika v vsakem panju. Kdor čebelarji v A.-Ž. panjih, si lahko priredi za to kak eksporten panj, t. j. panj A.-Ž. panjeve mere brez medišča. Tega dvakrat predelimo in mu napravimo tri žrela, v vsak oddelek denemo po dva sata A.-Ž. mere. To za prašilnik zadostuje. Najbolje pa je, da damo v ta namen panj namenoma primerno napraviti, kajti prašilniki morajo biti skrbno ločeni drug od drugega. Čebelarju, ki čebelarji s 5—10 A.-Ž. panji, zadostuje en tak panj, razdeljen v tri oddelke; pri čebelarstvu z 10—20 A.-Ž. panjev pa mora biti panj večji z več oddelki. V prihodnji številki bomo objavili sliko matičnjaka A.-Ž. panjeve mere s šestimi oddelki, ki so označeni z rimskimi številkami in prepleškani z različnimi živimi barvami. Prirejen je tako, da se v skladu stika z drugimi A.-Ž. panji v čebelnjaku in zunaj njega. Kdor hoče s pridom čebelariti v panjih s premičnim delom, si mora nabaviti za svoje čebelarstvo primeren matičnjak kakršnekoli oblike, sicer bo večkrat v zadregi za rezervne matice.

Prašilnike najlaže obljudimo v rojilni dobi, bodisi s čebelami iz panjev, katerim mislimo roje preprečiti, ali pa iz izrojencev. Najbolje je, da vzamemo iz kakega močnega plemenjaka ali izrojenca en zaseden sat s čebelami vred, ki ima nekoliko godne zalege, iz kakega drugega panja pa en sat s čebelami, z medom in obnožino. Ta sata denemo v prašilnik, ki ga potem dobro zapažimo in zvečer nakrmimo. Stare čebele se vrnejo v svoj stari dom, mlade pa ostanejo in se združijo. Tedaj jim vcepimo goden matičnik iz kakega dobrega izrojenca in v nekoliko dneh dobi prašilnik lastno novo motico. Več o tem glej »Slov. Čeb.« XXX l., stran 164.

Narejeni roji. Marsikateremu čebelarju so naravni roji neljubi, bodisi zaradi tega, ker jih ni vaje ogrebat, ali je pa v takem položaju, da ne more čakati in paziti nanje, ker mu tega ne dopušča služba. Tak čebelar lahko poveča svoja čebelarstva z nare-

jenimi roji. Seveda mora imeti že poprej nekaj močnih plemenjakov in nekaj izdelanega praznega satja.

Bistvena razlika med narejenimi in naravnimi roji je v tem, da je naravni roj posledica naravnega nagona čebel, narejeni pa le plod čebelarjeve sile, zaradi tega čebele narejenega roja ne stavijo satja in ni v njih tiste živahne delavnosti ko v naravnem roju. Narejeni roji so dobri le tedaj, ako so ob pravem času narejeni, t. j. takrat, ko je plemenjak, iz katerega vzamemo roj, na višku razvoja, da se že sam pripravlja na rojenje.

Najboljši narejeni roj je tisti, ki ga napravimo iz dveh močnih plemenjakov. Enemu panju vzamemo vso pokrito zalego (3—4 sate) s čebelami vred (brez matice) ter jih zložimo v pripravljen prazen panj, drugemu panju pa vzamemo matico in še dva sata z medom, obnožino in s čebelami vred ter ju priložimo k narejenemu roju na vsako stran po enega. Matico z matičniki denemo med zaležene sate. Ostali prazni prostor izpolnimo pri narejenem roju z izdelanim praznim čebelnim satjem, pri plemenjakih pa lahko tudi s satnicami. Narejeni roj dobro odenemo ter ga zapažimo tudi za okenci, kajti sedaj potrebuje več toplote. Zvečer ga dobro nakrmimo, drugo jutro mu pa matico izpustimo iz matičnice.

Pri vseh treh panjih je nastalo sedaj tole razmerje: Pri prvem plemenjaku, ki smo mu vzeli skoraj vso zalego, bo imela matica dosti posla, preden izpolni prazno vrzel. Drugi plemenjak pa, kateremu smo vzeli matico in dva sata s čebelami vred, si bo izpodredil novo matico. Iz narejenega roja odletijo vse stare čebele na svoje stare domove. V panju ostanejo le zalega, matica in mlade čebele. Zaradi tega 8 dni roj ne izletava na pašo. V panju pa mlade čebele živahno delujejo, vsak dan se poleže več mladice in matica sproti zalega vse prazne celice. V 14 dneh si roj, ako ima dosti živeža, opomore in prične živahno izletavati. Ako je jesenska paša dobra, bo pri zazimljenju vreden vsakega starega plemenjaka.

Skrb za mlade matice. Posebno pozornost moramo posvečati v mesecu juniju in juliju izrojencem in rojem samim. Roju drugcu se mlada matica ob ugodnem vremenu opravi v teku enega tedna. Takrat ga pregledamo in ako opazimo že jajčeca, je roj v redu, ter ga pustimo dalj časa pri miru. Pri izrojencu se pa matica, ako gre vse po sreči, opravi v 14—16 dneh po prvem roju, t. j. ko se v panju poležejo vse mladice, kajti izrojenec, posebno tak, ki smo mu zabranili ponovne roje, torej tudi tak plemenjak, ki smo mu zabranili rojenje s tem, da smo mu staro matico vzeli, ne pošlje mlade matice na praho, dokler je v panju še kaj zalege. Zaradi tega moramo za okencem izrojenca vsako jutro prisluškavati, če mlada matica poje. Zgodi se namreč, da smo pri pregledavanju panja prezrli kak matičnik. Potem se pripeti, da prične nova matica šele peti, ko bi morala biti že oprášena, kajti v panju se godni še ena matica. Ako to pravočasno opazimo, moramo panj pregledati in matičnik odstraniti, sicer dobimo še en roj. 21. dan po roju preglejmo plodišče, če nova matica že zalega. Isto storimo tudi s panjem, ki smo mu roj zabranili. Ako najdemo na enem satu že jajčeca, tedaj je panj v redu. Zabeležimo si v beležnico rod matice itd. Če pa ne najdemo v panju ne jajčec ne matice, je panj sumljiv, da je matico izgubil na prahi. Počakajmo še nekaj dni in preglejmo mu ponovno plodišče in medišče. Če tudi sedaj ne najdemo matice in tudi ne zalege, je gotovo, da je panj brezmatičen. Tedaj mu moramo dodati že oprášeno matico iz prašilnika ali pa od kod drugod. Matičnico z matico vtaknemo med sate in jo odpremo šele čez 24 ur.

Končno naj še omenim, da se junija meseca, ako je dobra paša na travnikih, na smreki in jelki, medišča že polnijo. Ponekod že v tem mesecu prevažajo čebele v pašo, posebno v krajih, ki so oblagodarni z jelko. Ako je paša obilna in zdržna, že v tem mesecu točijo. Kdaj je potreba čebelam medišča izprazniti, ve za svoje če-

bele vsak čebelar sam. Ako so sati v medišču čez dve tretjini zaneseni in kaže, da bo paša še trajala, bi bilo nespametno s točenjem odlašati. Kjer je pa paša le sred-

nja, je bolje, da s tem opraviлом počakamo do julija ali vsaj do konca junija meseca, da se med v satju zgosti in popolnoma dozori. Toda o tem več prihodnjč.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič, Ljubljana.

Mesečno poročilo za marec 1931.

Od marca so čebele zelo malo imele. V prvi polovici so zaradi snežnega in deževnega vremna le v sili zapuščale panje. Šele sredi marca, večinoma 15. dne, je prišla prva letošnja ugodna prilika, da so se temeljito in splošno otrebile.

Ta dan ali nekoliko pozneje so začele prinašati obnožino. Bera pa je bila do konca meseca zelo pičla. Snežna odeja, ki je ostala še od februarja in ki se je le počasi talila ter se drugi teden v mesecu zopet obnovila, izprva ni pustila pomladanskemu cvetju, da bi priklilo na dan. V zadnjem tednu, ko ni bilo snega, je pa trajna in močna burja ovirala čebele, da niso mogle do resja, zvončkov, teloha in drugih cvetlic.

S tem mesecem smo zaključili zimsko dobo. Kdor je čebele pravilno zazimil in skrbel za potreben mir, temu so ostale čez zimo zdrave in močne. Kdor pa ni upošteval vsako leto se ponavljajočih navodil, je imel razne nezgode.

Št. Vid nad Ljubljano. V drugi tretjini meseca je ostalo mnogo čebel zunaj. Prvo obnožino so prinesle 23. marca.

Tacen pod Šmarno goro. Iz opazovalnega panja sem odstranil 15 dkg mrtvic. Same so jih pa odnesle po moji sodbi približno 5 dkg.

Vižmarje pri Školji Loki. Po počitku, ki je trajal 104 dni, so se čebele prvič otrebile 15. marca. Ta dan so prinesle tudi prvo obnožino, četudi je bilo še ped visoko snega. — Čebele so ostale zdrave in v dobrem stanju. Pet panjev je zgubilo matice. Prileglo se mi je, da sem imel reservo. — Našo okolico je preplaval g. Maček z Vrh-

nike s cenanim medom. Sodba o njegovem blagu je različna.

Bohinjska Bistrica. V času od 1. januarja do konca marca je opazovalni panj porabil 3·4 kg zaloge.

Dob. Marec je bil mrzel. Najnižja toplota je bila —14° C. Mraz je zahteval žrtve. Padel je razvit panj, ki se je stisnil v kot in poleg poldrugega kilograma medu od lakote umrl.

Breg—Križe. Mrtvih čebel po panjih je bilo letos več kot druga leta.

Sv. Gregor pri Ortneku. Prvi pravi letošnji izlet je bil 22. marca. Pričakoval sem, da mi bo vse panje pobrala griža. Preminul pa mi je le eden. Mrtvic je bilo malo.

Krka. Po nekaterih panjih so se pojavili mali znaki griže, deloma zaradi neugodnega vremena, deloma zaradi mane, ki jo v jeseni nisem mogel popolnoma odstraniti. — Kupcev za kranjčice ni bilo. Zaradi silne revščine bi dali čebelarji čebele za vsako ceno.

Vavčja vas. Čebele so v splošnem dobro prezimile. Natančno jih še nisem mogel pregledati zaradi prenizke zračne toplote.

Novo mesto. Dne 22. in 23. sem pregledaval panje. Čebele so bile zdrave in močne. Oba dneva jih je veliko otrpnilo zunaj panjev.

Leskovec pri Krškem. V drugi polovici meseca je bil let čebel živahen in donos obnožine obilen.

Lokove pri Mozirju. Pri nas so čebele zelo trpele na griži. Jaz sem pustil v je-

seni dve družini na ajdovem medu in dve sem nakrmil s sladkorjem. Prvi sta tako oslabei, da sem jih moral združiti,¹ drugi dve pa sta ostali popolnoma zdravi in se lepo razvijate.

Cezanjovci. Polovico meseca je bilo bolj mrzlo kakor o novem letu. Imel sem le

¹ Zima ni bila tako huda in dolgotrajna, da bi čist ajdovec povzročil opisane posledice. Glavni poročevalec.

okenca pokrita s slamnicami, stene med plodiščem in mediščem pa ne. Vendar so se čebele dobro razvijale. Pri večini panjev so ob koncu meseca že podsedale.

Guštanj. Splošno tožijo, da so čebele slabo prezimile. Panji so zelo prišli ob žival. Največ sta jih uničila ob solnčnih dneh pozni in visoki sneg in mrzli veter.

Jarenina. Panji so bili koncem marca zelo močni, dobro zaleženi in popolnoma zdravi.

Mesečni pregled za marec 1931.

Kraj	Višina nad morjem m	*Panj je teže									Zračna toplina			Dni je bilo						
		pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih d-g	največ pridobil	naj-višja	naj-nizja	sred-nja me-sečna	izlenih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih	
		1.	2.	3.	1.	2.	3.													
mesečni tretinai dkg						pridobil	porabil	dkg	dne	C										
1. Ljubljana . .	305	—	—	—	50	100	25	—	175	—	—	+18	— 7	+ 3 0 14	6	7	13	5	13	13
2. Vič pri Ljublj.	298	—	—	—	60	65	100	—	255	—	—	+16	— 4	+ 2 9 11	6	8	13	4	14	12
3. Št. Vid nad Lj.	314	—	—	—	40	80	20	—	140	—	—	+15	— 2	— 1 6 14	9	8	11	6	14	17
4. Tacen p. Šmar. goro	314	—	—	—	25	55	160	—	240	—	—	+17	— 4	+ 2 0 14	5	5	15	3	13	21
5. Škofja Loka .	349	—	—	—	50	40	60	—	150	—	—	+13	— 7	+ 2 6 10	5	8	16	5	10	18
6. Virmaše pri Škofji Loki .	361	—	—	—	80	85	60	—	275	—	—	+14	— 5	+ 2 4 9	7	10	15	8	8	24
7. Blej. Dobrava	577	—	—	—	25	25	65	—	115	—	—	+13	— 9	+ 1 5 10	3	—	13	6	12	5
8. Boh. Bistrica .	540	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+13	— 8	+ 2 3 10	7	7	14	9	8	19
9. Dob	305	—	—	10	40	50	60	—	140	—	—	+19	—14	+ 2 0 8	2	6	14	6	11	19
10. Rova na Gor.	350	—	—	—	45	100	120	—	265	—	—	+15	— 8	+ 3 4 18	6	7	12	6	13	12
11. Breg-Križe .	483	—	—	—	30	60	80	—	170	—	—	+13	— 7	— 2 5 8	5	9	15	3	13	4
12. Cerknica . .	575	—	—	—	55	90	90	—	235	—	—	+13	— 8	+ 1 4 13	8	5	11	12	8	19
13. Sv. Gregor pri Ortneku . . .	736	—	—	—	40	70	70	—	180	—	—	+12	— 7	+ 0 9 11	5	7	13	8	10	20
14. Krka	300	—	—	—	95	110	125	—	330	—	—	+16	—11	+ 2 0 9	2	7	12	7	12	14
15. Vavčja vas p. Semiču . . .	280	—	—	—	25	80	110	—	215	—	—	+15	— 3	+ 2 7 14	2	5	14	6	11	15
16. Novo mesto .	180	—	—	—	30	35	30	—	95	—	—	+20	—11	+ 4 0 15	5	6	11	12	8	15
17. Leskovec p. Kr.	186	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+20	— 5	+ 4 3 18	5	6	9	9	13	13
18. Lokove pri Mozirju . . .	465	—	—	—	25	35	60	—	120	—	—	+17	—10	+ 3 1 19	6	12	10	16	5	20
19. Sp. Ložnica p. Žalcu	252	—	—	—	85	65	125	—	275	—	—	+12	—11	— 1 5 13	3	6	9	18	4	3
20. Orehova vas pri Mariboru	270	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+	—	+	—	—	—	—	—	—
21. Sv. Duh na Ostr. vrhu . .	536	—	—	—	45	60	55	—	160	—	—	+14	—15	— 1 4 13	1	6	6	16	9	12
22. Vržej p. Ljut.	176	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
23. Cezanjovci . .	182	—	—	—	80	80	130	—	290	—	—	15	—15	+ 2 1 9	1	5	10	13	8	5
24. Guštanj . . .	398	—	—	—	100	115	110	—	325	—	—	+14	—15	+ 0 7 15	3	6	10	11	10	14
25. Jarenina . . .	262	—	—	—	50	140	70	—	260	—	—	18	—12	+ 2 2 13	3	3	7	16	8	30
26. Nedeljica pri Turnišču . . .	170	—	—	—	25	115	310	—	150	—	—	+13	—18	+ 2 7 6	—	5	9	6	16	23

*Vsi panji so A.-Ž. sestava!

„In Bog je videl vse, kar je bil ustvaril: bilo je vse prav dobro.“

I. knj. Mojzesova, 2. pogl. 9. vrsta.

Anton Žnideršič.

Kakor zamaknjen sem nekoč stal v čebelnjaku za panji. Pred njimi je šumelo in vrvelo kakor šumi gorska reka, ko hiti v dolino. Trume so odhajale in prihajale, nosile in odlagale, gradile in predelavale. Kakor blisk so švigala mala telesca po zraku. Povsod pridnost, povsod naglica, da ne zamudijo trenutka: »Izrabimo priliko, božjega blagoslova je obilo. Morda samo nekaj dni, morda samo nekaj ur, morda samo to uro. Kar bo zamujeno, ne bo več doprineseno. Jesen in zima sta dolgi...«

Kljub tej naglici, kljub ogromnemu prometu nikakega prerivanja. Povsod disciplina, red, točnost; v vsem pa taka harmonija, kakor bi pelo nešteto strun v enakomernem ritmu neskončno pesem o delu.

A tukaj je več kakor delo, več kakor telesnost. Neviden duh se razodeva v večnem svojem snovanju, v vsej svoji lepoti.

Si li kdaj pogledal v panj? Ali si jih videl. ko gradijo novo satje? Kakor bi tkale ne-

vesti poročno tenčico, kakor bi predle božji Materi snežnobelo kopreno; tako skrbno je njih delo, tako nežen je njih izdelek. Ali si videl njih dojenčke, te nežne stvarce, ki jim je gorko postlano, vsaki v svoji zibelki, polni življenjskega soka, da plavajo v njem? Ali si videl mater kraljico, ko prihaja? Kako se ji umikajo, kako ji ponujajo vsaka svoj jeziček, da jo nakrmijo s kraljevsko hrano? Ali si jih videl trote godrnjavčke, ko ob solčnih dneh poletavajo iz panja v panj, da izvabijo matico na ženitvanjski polet? To je rajanje, ko pride njen čas, da si visoko v zraku izbere onega, ki bo oče njenim otrokom. Ali si jih videl, ko rojijo? Ali si slišal in razumel njih petje v zraku, pesem vriskajočega veselja in radosti? Ako je tvoj duh dovzeten za lepoto in dobroto, boš videl še mnogo več, nego ti more povedati okorna beseda, potem boš pokleknil in molil.

Društvene vesti.

Naše društvo je prejelo sledečo brzojavko:

Vesele velikonočne praznike želi svojim čebelar-skim bratom Svetozar K. Gjorgjevič, predsednik »Zveze jugosl. čebel. društev«.

IZVRŠENA PREDAVANJA

Dne 1. februarja t. l. je predaval v Šmarjeti pri Novem mestu g. Lilijs Vekoslav iz Novega mesta o gospodarskem pomenu čebelarstva, o A.-Ž. panju in o važnosti medu v gospodinjstvu. Predavanja se je udeležilo 30 čebelarjev.

Dne 15. marca t. l. je predaval na Jesenicah g. Ivan Šega o anatomiji čebel. Predavanja se je udeležilo 11 čebelarjev.

V dneh 25. in 26. marca t. l. je imel g. Josip Okorn tečaj v Dol. Lendavi, ki je trajal dnevno po 7 ur. Predavatelj je obdelaval vsa čebelarstva opravila, ki jih zahteva gojenje čebelarstva, bolezni, praho matico, gospodarski pomen čebelarstva itd. Predavanja se je udeležilo 70 čebelarjev.

NAPOVEDANA PREDAVANJA

Čebelarji radovljjske podružnice, člani in tudi nečlani se zberejo v nedeljo, dne 17. maja ob 2 popoldne v čebelnjaku državne ženske kaznilnice v Begunjah. Važno predavanje o A.-Ž. panju bo imel

raščlan g. Fr. Donat Jug iz Brezij. Pridite prav vsi čebelarji, da se kaj naučimo in pogovorimo!

Kamniška in krtinska podružnica priredita v nedeljo dne 3. maja t. l. celodnevni poučen tečaj pri čebelnjaku g. Jakoba Ulčarja na Rudniku pri Rovih.

»Zveza čeb. podružnic v Celju« priredi dne 14. maja, na praznik Vnebohoda, predavanje pri čeb. podružnici Sv. Marjeta pri Moškajncih.

Podružnica za Celje in okolico priredi v nedeljo dne 17. maja t. l. ob 3 popoldne poučno predavanje pri čebelnjaku g. Rebova v Košnici pri Celju.

Reklamni članki o medu. Odbor osrednjega društva namerava izdati posebno knjižico s kratkimi članki o redilnosti, važnosti in zdravilnosti medu ter njega uporabi kot hranilo. Tajništvo društva prosi čebelarje, da pošljejo take članke društvu, ki jih bo zbralo in objavilo. S tem hočemo doseči, da bo vrednost medu splošno znana vsem. Tako vabilo je društvo že lansko leto objavilo, odzval pa se je le en čebelar. Pričakujemo to pot večjega zanimanja. Vse zbrane članke bomo objavili tudi v našem listu.

Dajamo med otrokom! Tovarna »Ovomaltine« je podarila v reklamne namene nekaterim šolam večje količine Ovomaltine, ki je baje za otroke

zelo krepčilen. Nič manj krepčilen ni med. Treba bi bilo napraviti le sistematične poizkuse in doseglji bi gotovo lepe uspehe. Pred kratkim se je zgledil pri tajništvu neki navdušen čebelar in predlagal, da bi se zdramili tudi čebelarji in darovali šolskim otrokom primerne količine medu. Podružnice na deželi naj bi ga zbrale nekaj in ga darovale svojim šolam za slabotne šolske otroke. Uverjeni smo, da bi učiteljstvo, posebno učitelji čebelarji radi prevzeli nadzorstvo za delitev medu med šolskimi odmori. Priporočamo ta predlog vsem podružnicam v izvršitev, ker bi s tem izvršili lepo socialno delo in gotovo pridobili srca mladine pa tudi njih staršev. O akciji poročajte glavnemu tajniku.

Podpore banske uprave. Da bodo naši člani pravilno poučeni, sporočamo, da daje banska uprava posameznim čebelarjem le A.-Ž. panje v dar. Čebelarstvo orodje dovoljuje le podružnicam. Prošnje za to naj vlagajo čebelarji potom svojih podružnic. Podružnice naj prošnje s priporočilom pošljejo banski upravi po srezkem načelstvu. Najboljše pa je, ako podružnice same prosijo za svoje člane, ker so prošnje kolka proste. Ako podružnice zase prosijo bansko upravo pomoči, naj vložijo prošnje po srezkem načelstvu. Take prošnje so kolka proste, ako se pripiše na prošnjo znano besedilo: Takse prosto. Reš. Min. Fin. T. B. 45.237 z dne 9. sept. 1924.

ZAPISNIK

o seji ožjega odbora osrednjega društva, ki se je vršila dne 27. januarja 1931.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, podpredsednik Peternel ter odborniki Arko, Babnik, Bukovec, Okorn, Raič, Znidarskič in Dermelj.

1. G. predsednik je ugotovil sklepčnost.

2. Tajnik je prebral zapisnika o zadnjih dveh sejah in došle dopise, med katerimi je bil najvažnejši dopis »Zveze« o delovanju društva.

Uredništvu »Hmeljarja« in »Zvezi« se bo dostavljalo »Sl. Č.« brezplačno.

Okrožni urad je dovolil uporabo dvorane za občni zbor proti odškodnini 130 Din.

Zbornici za trgovino, obrt in industrijo je bil stavljen predlog za posredovanje, da bi bili čebelarji, ki se s čebelarstvom pečajo obrtoma, niže obdavčeni kot doslej.

Ustanovitve čebelarstva podružnice v Skaručni se je dovolila.

Na znanje se je vzel dopis g. Bukovca, s katerim je obvestil odbor, da je odložil odborniško mesto v »Zvezi«.

Odbor je z zadovoljstvom sprejel tajnikovo poročilo v zadevi skupnega lista. Razen ene podružnice so se vse izrekle odločno proti skupnemu listu.

3. G. Okorn je prebral spis za »Zvezo« zaradi napada »Pčelara« na naše društvo, ki bo priobčen v »Sl. Č.«

4. Tajniku se je naročilo, naj urgira pri »Zvezi« rešitev dopisa zaradi Vseslovanskega čebelarstva kongresa in zaradi čebelarstva zakona, ki je bil predložen ministrstvu.

5. G. Babnik je podal poročilo za mestni magistrat zaradi prodaje medu na ljubljanskem trgu.

6. Tajnik je prebral zapisnik ožjega odbora, ki je sklepal o ustanovitvi zadruga. K temu zapisniku je dodal blagajnik upravnega odbora oddelka še poseben dodatek glede varnosti sklada za čebelarjski dom.

K poročilu je podal g. Arko še poročilo o davkih, ki jih sedaj plačuje blagovni oddelek in jih

primerjal z davščinami, ki bi jih imel kot zadruga. Med davki ne bi bilo velike razlike, zato je g. Arko mnenja, naj bi blagovni oddelek ostal zaenkrat še tak kakršen je.

Zapisnik o zadrugi z dodatki g. Arka in blagajnika naj se priobči v marčni številki »Sl. Č.«.

7. G. podpredsednik Peternel je prosil, da bi se ustanovila v Celju proti mesečnemu obračunu podružnica blagovnega oddelka. S privoljenjem g. Arka je odbor ta predlog odobril in sprejel.

8. Ker je g. Bukovec odložil odborniško mesto v »Zvezi«, je odbor izvolil g. predsednika Josipa Verbiča na njegovo mesto.

9. Zaradi očitkov, ki jih je izrekla na lanskem občnem zboru v Celju revizijska komisija napram g. Okornu, je ta že večkrat zahteval posebno razsodišče, ki naj bi zadevo razčistilo. Odbor je sedaj sklenil sestaviti razsodišče, ki naj do občnega zbora to zadevo uredi.

10. Odboru so bili predloženi zaključki in bilance blagovnega in upravnega oddelka ter sklada za čebelarjski dom. Odbor jih je odobril. Proračun pa se bo obravnaval pri prihodnji seji.

11. Odbor je določil, da bo seja širšega odbora dne 21. marca, občni zbor pa 22. marca v dvorani Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani.

12. G. predsednik je podal poročilo o opazovalnih postajah.

13. Poseben odsek je dne 27. januarja t. l. obravnaval naredbo o pospeševanju in zaščiti čebelarstva, ki naj bi se predložila banski upravi v potrjenje. Odbor je sklenil, da se ta naredba še enkrat prebere na prihodnji seji.

14. »Zvezi« se bo zaradi organizacije čebelarjev železničarjev odgovorilo, da naj bi se organizirali v okviru našega društva, ker bi se sicer čebelarški interesi preveč cepili.

15. G. predsednik je opozoril odbor, da se bo letos zopet vršil vselejem, na katerega se bodo morali tudi čebelarji pripraviti.

16. G. Arko je prosil, da se mu dovoli nakup pisalnega stroja, ki ga blagovni oddelek nujno potrebuje. Dovoljeno.

17. G. Bukovec je predlagal, naj se odpošlje banski upravi prošnja, da dovoli in preskrbi analizo slovenskih vrst medu. Sprejeto!

ZAPISNIK

o seji ožjega odbora osrednjega društva dne 10. februarja 1931.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Arko, Babnik, Bukovec, Raič in Dermelj.

Po ugotovitvi sklepčnosti je tajnik prebral zapisnik o zadnji seji. Odbor ga je odobril.

Prebral je tudi došle dopise, med drugimi dopis »Zveze« glede statistike in preosnove vseh čebelarjskih društev v zadruga. Ta dopis je odbor obravnaval kot posebno točko.

Tajnik je poročal o številu članstva v novem letu. Prvo število je vrnilo in s tem izstopilo iz društva okrog 150 članov. Na novo pa je vstopilo 230 članov, torej se je število članov konec januarja 1931 pomnožilo za 80.

Osnutek naredbe o pospeševanju in zaščiti čebelarstva za Dravsko banovino, katerega so svoj čas obravnavale tudi naše podružnice, je odbor svoječasno odložil, da počaka izdaje zakona o kmetijstvu, ki ga pripravljajo v ministrstvu. Ker pa je odbor dobil od banske uprave mišljaj, naj bi to naredbo zaradi pašnih razmer v Prekmurju in Štajerskem čimprej predložil v odobrenje, sta

posebni odsek in odbor naredbo še enkrat predelala, vpoštevala vse nasvete podružnic in končno sklenila, da se naredba pošlje banski upravi v nadaljnje uradovanje.

Z ozirom na dopis »Zveze«, s katerim je bil odbor naprošen, naj poda izjavo glede preosnove vseh čebelarških društev v zadrugo, je odbor sklenil odgovoriti, da sedaj še ne more podati določnega odgovora, ker bo o zadrugi obravnaval društveni občni zbor dne 22. marca t. l. Šele na podlagi sklepov na tem zboru bo društvu mogoče podati točno izjavo v zmislu »Zveze«. Prositi pa je »Zvezo«, naj čimprej poda pojasnila, kako si je te zadruge zamislila in kake koristi bo imelo članstvo od njih. Pojasniti pa je »Zvezi«, da ima naše društvo 95 podružnic s lastnimi odbori in premoženjem in da teh podružnic ne bo lahko spraviti v okvir zadruge, ker bi se delovanje organizacije v zadrugo znatno otežilo, če ne sploh onemogočilo. Odbor je mnenja, da naj bi se poleg društva ustanovila še zadruška, ki bi se pečala s prodajo medu in potreščin.

Glede dopisa o statistiki, ki jo zahteva »Zveza«, je odbor podal nekaj glavnih podatkov, ki naj se vnesejo v statistiko.

Odbor je obravnaval tudi proračun za l. 1931. Sklenil pa je, da se proračun zaradi pomanjkanja prostora ne priobči v listu, ampak se prebere delegatom na občnem zboru. Tajnik.

POROČILO

o seji širšega odbora osrednjega društva, ki se je vršila dne 21. marca t. l.

Razen štirih odbornikov, ki so se opravičili, so bili pri seji navzočni vsi gg. odborniki.

Po pozdravu g. predsednika in ugotovitvi sklepčnosti je odbor obravnaval zadeve. Odobril se je zapisnik zadnje seje in poročilo širšemu odboru o sklepih ožjega odbora, ki so bili izvršeni od zadnje seje širšega odbora. Tajnik je prebral poročilo za občni zbor ter blagajnikovo poročilo. Obe sta bili odobreni. Za blagovni oddelek je prebral poročilo, namenjeno za glavni občni zbor, g. Arko kot vodja oddelka. Odbor je sprejel tudi osnutek proračuna za leto 1931, ki naj bi ga sprejel občni zbor.

G. podpredsednik Peternel je kot predsednik Zveze čebelarških podružnic v Celju poročal, da

je Zveza sklenila, naj se v Celju ustanovi podružnica blagovnega oddelka, ki bo pod nadzorstvom Zveze. Potrebno blago bo blagovni oddelek v kratkem odposlal v Celje.

Širši odbor je sklepal o ustanovitvi čebelarške zadruge. Sklenil je, da se pridružuje sklepu občnega zbora in njemu prepusti odločitev te zadeve.

Širši odbor je sklenil predložiti občnemu zboru predlog, da ostane članarina za l. 1931 dosedanja, in predloga g. Arka zaradi uvedbe posmrtnine za članstvo.

G. predsednik je poročal o opazovalnih postajah.

Občni zbor. Dne 22. marca se je vršil v Ljubljani lepo uspel redni letni občni zbor našega društva. Zborovanja se je udeležilo okrog 120 čebelarjev, med njimi je bilo polovica zastopnikov naših podružnic. Z občnega zbora je bila odposlana udnostna izjava Nj. Vel. kralju Aleksandru, Nj. Vis. prestolonasledniku Petru kot našemu pokrovitelju, ministrskemu predsedniku generalu P. Živkoviću, ministru za poljedelstvo ter zahvala naši banski upravi. Občnega zborovanja se je udeležil kot zastopnik mestnega magistrata g. inž. Ciril Jeglič, kot zastopnik Kmetijske družbe pa g. A. Bukovec. V lepem redu in stvarnih debatah je občni zbor rešil ves obsežni program. Izvoljen je bil zopet stari odbor. Gg. Ivan Jurančič in Anton Žnidaršič pa sta bila izvoljena za častna člana društva. Poročilo o občnem zboru, ki je moralo zaradi pomanjkanja prostora odpasti, bo priobčeno v prihodnji številki našega lista.

Vsem čebelarjem na znanje! Tem potom objavljamo, da se v bodoče ne bomo ozirali na pisanje in polemike »Pčelarskog glasnika«, ki izhaja v Novem Vrbasu in ga urejuje g. Ritzman, in to kot organ svojega trgovskega podjetja. Nadejamo se, da nas bodo vsi naši zvesti člani čebelarji razumeli in odobrili naš postopek. — Urednik »Pčelara« J. P. Jovanović. — Urednik »Pčele« dr. Zv. Bosek. — Urednik »Hrvatske Pčele« St. Ilančič. — Urednik »Srpskog Pčelara« K. Seperovac. — Uredništvo »Slovenskega Čebelarja«.

Vesti iz podružnic.

Poročilo

o občnem zboru »Zveze čeb. podružnic za mariborsko okrožje,

ki se je vršil 22. februarja v Celju.

G. predsednik Peternel je otvoril V. redni letni občni zbor »Zveze«, pozdravil prav prisrčno vse navzočne, zlasti še zastopnika osrednjega društva g. prof. Slavka Raiča ter ugotovil, da je bil občni zbor po pravilih sklican in vse podružnice posebe povabljene. Nato je podal poročilo o delovanju Zveze v minulem letu. Zveza je zlasti skrbela za pouk. Vsem prošnjam podružnic za prireditve predavanj ali tečajev je ugodila in poskrbela, da bo to mogoče še v bodoče. Posebna naloga Zveze je in bo, da združi čim več čebelarjev v društvu. Razveseljivo je dejstvo, da sta si mariborsko in ljubljansko okrožje glede števila podružnic in članov približno enaki.

Naloga Zveze pa je, da pomaga čebelarjem tudi v gmotnem oziru, in sicer pri nabavi čebelarških potreščin in pri vnovčevanju medu. Zaradi lažje in cenejše nabave čebelarškega pribora namerava, ako občni zbor to sklene in odobri, osnovati v Celju podružnico blagovnega oddelka. Predsednik je sporočil, da je osrednji odbor rad na to pristal in obljubil po svojih močeh sodelovati. Da bi se med laže vnovčeval, je nadaljevala Zveza že lani započeto reklamo za večjo uporabo njegovo, in to s precejšnjim uspehom, kakor priznavajo mnogi čebelarji. Le žal, da so pri objavljanju reklamnih člankov precejšnje ovire, toda Zveza skupno z osrednjim društvom bo to delo nadaljevala, ker bomo imeli za med le toliko kupovalcev, kolikor si jih bomo sami pridobili, in to predvsem doma. Geslo: »vsak naj dela v svojem okolišu reklamo za med«, je že davno uvedeno v Belgiji, Nemčiji, Švici in drugod. Inozemstvo zapira meje z visokimi carinami na med, zato je in ostane naš najboljši trg za prodajo medu doma, le razširimo ga in nu-

dimo kupovalcem samo čistega, zrelega in brezhibnega ter v čednih posodah. Če se bomo zgani, bomo veliko dosegli. Jadikovanje ni rešilo še nobenega.

Tajnik g. Gaberšek je podal poročilo o notranjem delovanju Zveze. Kakor v vseh panogah gospodarstva se je lotevala tudi Zveza nekaka mlačnost, vendar nismo spali. Opravilni zapisnik izkazuje 96 delovnih števil. Zaradi štednje in ker ni bilo važnih zadev za reševanje, se v preteklem letu ni vršila nobena seja širšega odbora, zato pa je gg. odbornikom dvakrat pisмено predložil razne zadeve v pretres in odobritev. Pooblastil je tudi ožji odbor, da reši manj važne zadeve samostojno. Ta je imel dve seji in rešil tekoče posle. V preteklem letu je Zveza priredila devet predavanj in 10 tečajev. Nadaljevala je skupno z osrednjim odborom s priobčevanjem raznih člankov za večjo uporabo medu. Sestavljal jih je g. predsednik Peter nel po raznih virih in iz lastne bogate izkušnje. Tajnikovo poročilo je bilo odobreno.

Iz blagajnikovega poročila, ki ga je podal g. Mirnik, je razvidno, da je Zveza razdelila podpor, in to v oblikah panjev, znesek 2417 Din. Za predavanja in tečaje je izdala 3471 Din, za reklamo, za strokovne liste in za upravo pa 923 Din. Račune sta pregledala in odobrila rač. pregledovalca g. prof. Mastnak in g. trg. Ravnikar. Občni zbor je soglasno izrekel g. blagajniku razrešnico.

Pri volitvah, ki so se vršile z listki, je bil izvoljen naslednji odbor: Henrik Peter nel za predsednika, Josip Kosi za podpredsednika, Josip Gaberšek za tajnika, Anton Mirnik za blagajnika, za odbornike pa Andrej Pikel, Ivan Jurančič, Ludvik Černej in Peter Močnik, za namestnika Rado Ferjančič in Franjo Mlinšek, za računsko preglednika pa prof. Martin Mastnak in trgovec Ivan Ravnikar.

Na predlog g. Lukmana je izrekel občni zbor g. Jurančiču za njegovo 70 letnico najiskrenejše častitke in pozdrave ter je sklenil, da se mu to pisмено sporoči, ker ni bil na obnem zboru navzoč.

G. prof. Slavko Ratč se je za pozdrave prijazno zahvalil in izročil najlepše pozdrave, ki jih je prinesel od osrednjega odbora. Izrazil je željo, da bi rodil občni zbor za nadaljnji razvoj društva najobilnejše sadove.

Občni zbor kot glavna inštanca je tudi sklenil:

1. Predavatelji ostanejo dosedanj; pritegnil je pa še g. Ivana Lukmana iz Maribora.

2. Ožji odbor ostane neizpremenjen, pritegne se pa še po potrebi g. Pikel kot najbližji.

3. V Celju ustanovi odbor podružnico blagovnega oddelka. Upravnik skladišča Kmetijske družbe v Ljubljani se naprosi, da prevzame blago v skladišče Kmetijske družbe v Celju.

4. Nagrade predavateljem in za tajništvo ostanejo neizpremenjene.

5. Za reklamne letake, ki jih bo založilo osrednje društvo, se je določila vsota 500 Din. Letaki se bodo razdelili posameznim podružnicam brezplačno sorazmerno po številu članov.

Podružnica v Mežici je imela občni zbor 25. januarja t. l. ob prav dobri udeležbi. Člani se z veliko vneto oprijemljejo naprednega čebelarstva. Podružnica je naročala za svoje člane pri društvenem blagovnem oddelku čebelarstva potrebščine in pridobila za svojo blagajno na odstotkih lep prispevek. Vsi člani so bili soglasno proti skupnemu listu.

Podružnica v Laškem je zborovala dne 26. decembra 1930. Neki član je predlagal, naj podružnica iz svojega prebitka plača del članarine za

svoje člane, ker čebelarji le težko zmagujejo visoko članarino. Predlog je bil sprejet. Člani pozdravljajo delo glavnega odbora posebno zaradi reklame o zdravilnosti medu. Večina članov je bila proti skupnemu listu.

Podružnica na Viču se je na svojem obnem zboru soglasno izjavila proti skupnemu listu in skupnemu društvu.

Podružnica v Šmartnem pri Litiji je zborovala dne 6. januarja t. l. Izvoljen je bil stari odbor. Po kratki debati so člani soglasno sklenili, naj ostane naša društvo in naš list še nadalje samostojno.

Podružnica v Šmarju pri Jelšah je imela svoj letni občni zbor dne 28. decembra 1930. Kakor druge podružnice se je izjavila proti skupnemu listu.

Podružnica v Koprivniku pri Kočevju je zborovala dne 18. januarja t. l. Naprednega čebelarstva so se oprijeli mladi čebelarji. To je razveseljivo znamenje. Podružnica je dobila od banske uprave dovoljenje, da sme v svojo last sprejeti čebelarsko orodje razpuščene nemške čebelarske podružnice. Podružnica namerava postaviti skupen čebelnjak in bo iskala potrebnih denarnih sredstev. Za skupni list se podružnica ni mogla ogreti in je sklenila, naj ostane vse pri starem.

Podružnica v Jarenini ima v svojem delokrogu le malo kmetovalcev, ki bi imeli korist od skupnega glasila. Velika večina bi morala seči po tujih čebelarskih listih. Zato prosi glavni odbor, naj stori vse, da ostane Čebelar še nadalje samostojno glasilo društva.

Podružnica v Marenbergu je zborovala 26. decembra 1930. Sklenili so poslati glavnemu odboru izjavo proti skupnemu listu in željo, da ostane Slov. Čebelar še nadalje priljubljeni vodnik in prijatelj čebelarjev, kot je bil dosedaj.

Podružnica v Slovenjgradcu je imela občni zbor dne 25. januarja t. l. Udeležba je bila zadovoljiva. Zborovanja se je udeležilo tudi šest nečlanov. Celo kupni občni zbor je zavzel odklonilno stališče glede skupnega lista. Člani bodo odslej oddajali vosek podružnici, ki ga bo pošiljala glavnemu društvu v predelavo. Člani so zelo odobravalni nakup lončkov za med, ki jih je nabavil društveni blagovni oddelek. Podružnica bo kuhala za svoje člane tudi medico.

Podružnica v Selnici-Rušah je imela zelo lepo zborovanje. Udeležilo se ga je mnogo čebelarjev. Posebno mlajši so se odzvali vabilu. Podružnica je zopet krepko vzela vaji v roko in zelo pomnožila svoje vrste. Izvoljen je bil nov odbor s sedežem v Selnici.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo v torek, dne 12. maja v običajnem lokalu in ob običajni uri.

Čebelarjem ljubljanske in sosednih podružnic! Po triletnem presledku se nam letos obeta hoja. Člani ljubljanske podružnice, ki si hočejo zagotoviti prostor v podružničnem čebelnjaku pod Krimom, naj se prijavijo do 25. maja t. l. gospodarju s položnico poštne hranilnice (Čebel. društvo za Slov., podružnica za Ljubljano št. 13.275), s katero naj nakažejo po en dinar od panja. Prijavnina se v nobenem primeru ne bo vrnila, pač pa bo všteta v toletno stojnino, ki znaša po 3 Din od panja.

Isto velja za ograjeno podružnično parcelo (brez čebelnjaka) na najboljšem pašnem mestu pri Tomišlju. Ta prostor oddajamo v najem tudi članom drugih podružnic. — Odbor ljub. čeb. podružnice.

Dopisi.

Iz Haloz. Haloze bi lahko prištevali med kraje, ki so na glasu zaradi dobre čebelne paše. Kakor povsod je lani tudi v Halozah slaba predla čebelarjem, posebno roji so bili slabi in še ti so radi uhajali in so bili za naše razmere zelo pozni. Vreme je bilo jako neugodno in vetrovno. V prvi polovici maja meseca, ko so se čebele pripravljale za rojenje, je nastopilo mrzlo deževno vreme, pa so vrgle zalego, posebno trotjo, iz panjev, podrle matičnike in rojile tri tedne pozneje, kot bi bile normalno. Na divjih češnjah, ki rastejo po haloških gozdih v velikih množinah, so dobile nekaj nektarja, na pravem kostanju, ki je tukaj glavna paša, niso dobile popolnoma nič. Na kostanjevem in hrastovem listju je bilo precej mane, ki pa čebele zanjo niso marale.

Pred ajdovo pašo so bili panji popolnoma suhi, razen zelo močnih družin, ki niso rojile. Resno smo se že bali, da bomo morali združiti in prezimiti na sladkorju, toda, hvala Bogu, tega ni bilo treba. Ves čas, ko je ajda cvetla, je bilo lepo, četudi malo presuho vreme. Točili letos nismo nič.

Dal Bog prihodnje leto boljše!

S čebelariskim pozdravom

Rim Rudolf.

Iz gornje Savinjske doline. Iz raznih krajev naše domovine, prinaša »Slovenski Čebelar« dopise in poročila, le od nas ni nobenega glasu. Iz tega bi lahko kdo sklepal, da so tukaj čebelarji popolnoma izumrli. Toda ni tako! Izumrli še nismo, še celo precej nas je, le za organizacijo smo postali zelo brezbrizni. Tako v prejšnjih časih ni bilo.

Že pred vojno je bila ustanovljena čebelar-ska podružnica za gornjegrajski okraj, ki je pod marljivim vodstvom g. nadučitelja Josipa Terčeka v Ksaveriju prav uspešno delovala. Po vojni, v času ko je sladkor bil tista zape-ljiva vaba, da je bilo članov — cukar-čebelarjev — povsod dosti, sta bili ustanovljeni še podružnici na Ljubnem ter v Lučah. Po statistiki v »Sl. Č.« so šteje leta 1920 te tri podruž-nice častno število 178 članov. Toda že v naslednjih dveh letih — ko ni bilo več sladkorja in ker se je članarina zvišala, jih je odpadlo mnogo. Podružnici v Lučah in v Ljubnem sta prenehali; zaspala pa je nato leta 1925 tudi podružnica za gornjegrajski okraj, ko se je gosp. Terček po upokojitvi preselil na svoje posestvo v občini Šmartno ob Paki. Istotako je

z upokojitvijo zapustil našo dolino, napredni čebelar gosp. Valentin Pulko, nadučitelj in šol-ski nadzornik na Gorici. Sedaj imamo v gornje-grajskem okraju, ki obsega 11 občin s 16.000 prebivalcev, samo podružnico v Šmartnem ob Paki, ki je bila v preteklem letu ustanovljena. In vendar je gotovo v okraju nad 200 čebelar-jev! Upamo pa, da se bo podružnica za gornje-grajski okraj v kratkem času zopet ustanovila, za to se zavzemajo zlasti čebelarji v Zadreški dolini. Lansko leto smo dobili opazovalno po-stajo v Lokovih pri Mozirju.

Ni mi sicer znano, koliko čebelarjev iz naše doline je naročenih na »Sl. Č.«, vendar mislim, da to število ni baš visoko. To je deloma raz-umljivo, ker pri nas čebelarijo v bolj malem obsegu in po večini še s kranjčiči. V župniji ksaverijski je kakih 20 čebelarjev, pa od teh samo eden čebelar s premičnim satovjem, vsi drugi v kranjčičih. V nekaterih občinah pa že prodira A.-Ž. panj.

Glavno pašo v naši dolini nudi čebelarjem gozd. Gozdovi, v katerih prevladujeta smreka in jelka, pokrivajo skoro polovico površine okraja (okoli 25.00 ha). Res je, da je dosti gozdov precej oddaljenih od selišč ter po vi-sokih hribih, toda pri ugodnem vremenu lete čebele precej daleč. Opazoval sem n. pr. če-bele, ko so junija meseca obletavale smreko na 1500 m visoki planini. Tudi na sadnem drevju in po travnikih naberejo naše marljive čebe-lice precej medu. Ponekod raste tudi pravi ko-stanj, v nekaterih bolj planinskih krajih, n. pr. v Solčavi, pa vresje, ki nudi zgodnjo pomla-dansko pašo. Ajda, ki je tu ne sejejo baš ve-liko, se navadno slabo obnese. Naj omenim, da skoro vsako leto kupujejo pri nas čebelarji iz kamniškega, ozir. kranjskega okraja, čebele-kranjčice, da jih potem doma postavijo v ajdovo pašo. Nakupna cena brez teže panja se je gi-bala l. 1928 od 10—13 Din kg, lansko leto pa samo 6—8 Din kg. V splošnem so pri nas srednje ugodne pašne razmere. Jako zanimivo sliko bi dobil, kdor bi se lotil nelahke naloge — namreč da bi podrobno opisal čebelarstvo v naši dolini. Med prodajajo čebelarji večinoma v domačem kraju. Povprečna cena na drobno je sedaj 15—20 Din za kg.

Napisal sem te vrstice z namenom, da se zbudite iz mrtvila in se oglasite še drugi.

Zato kličem: gornjesavinjski čebelarji na plan.

Franc Zalesnik ml., Savinja.

POZOR! V Celju smo ustanovili podružnico našega blagovnega oddelka (v skladišču Kmetijske družbe)

Drobiž.

† Mr. Ph. g. Josip Ančik.

Letošnjo pomlad je zatisnil oči za vedno g. Ančik, lekarnar in čebelar v Ribnici. Bil je eden izmed najstarejših čebelarjev v Ribnici in idejni ustanovitelj naše podružnice. Na zadnjem občnem zboru naše podružnice, katerega se je tudi on udeležil, nam je obljubil še lepo predavanje o čebelarstvu, a smrt ga je prehitela. Pokojnik je bil vnet, moderen čebelar, visoko naobražen, a kljub temu skromen in ljubezniv. Vsakemu, ki se je obrnil do njega, je pomagal z dobro besedo in nasvetom. Ves svoj prosti čas je porabil za to, da je gledal svoje ljubljenske in jih negoval. Govoril je o njih, kakor govori človek o onem, kar mu je najdražje. Prav kakor njegove prijateljice pa ga bo pogrešala tudi naša podružnica, ki je zgubila z njim vestnega in dobrega člana. Naj mu bo lahka zemlja!

Smrtna kosa. V vrsti skrbnih čebelarjev se je odprla nova vrzel: V Gradcu je zatisnil svoje blage oči upokojeni župnik g. Dvoršak Blaž. Sin Slovenskih gor, nadarjen in velik ljubitelj narave že v mladih letih, se je posvetil dušnemu pastirstvu. Služboval je v več župnijah v zelenem Štajerju. Kjerkoli je bil, povsod so mu bile zveste prijateljice čebelice. Strt od muk dolgotrajne bolezni, je stopil 1. oktobra 1930 v pokoj ter se naselil na malem svojem posestvu v Starem trgu pri Slovenjgradcu. Tu je imel tudi svoj vzorno urejen čebeljak. — Pa mu ni bilo usojeno, da bi bil našel zadnji počitek v slovenski zemlji, ki jo je tako zelo ljubil, a vzornega moža, počivajočega v tujini, ne bomo pozabili slovenski čebelarji, bomo blagega pokojnika ohranili v trajnem, lepem spominu.

Š. I., Bistrica ob Dravi.

Prazen strah. Na notico v »Sl. Č.« št. 4 (Glej Drobiž) pripominjam tole: Koliko resnice je bilo na tisti že tolikokrat premleti gnilobi, je bilo itak že dognano in pojasnjeno.

Pisal sem, kar sem zvedel od verodostojne osebe na licu mesta. Da bi bil prizadeti čebelar zahteval panj za uničeni panj, je nezmisel, ki ga pa nisem povzročil jaz, ampak tiskarski škrat. Ta pomota je bila tudi popravljena v 11. številu »Sl. Č.« l. 1930 v listnici uredništva.

V resnici je prizadeti čebelar zahteval v navzočnosti sestre pisca zgoraj omenjene notice odškodnino za uničeno vsebino panja in omenjena sestra mu je obljubila, da ga bo odškodovala o priliki z enim rojem. S tem se je prizadeti čebelar zadovoljil.

Kje je potem neresnica in izmišljotina? Ali

ni morebiti na strani tistega, ki že skozi dve leti fantazira o neki gnilobi, ki je sploh nikdar ni bilo?

Prekoračil sem že 67. leto starosti brez laži in izmišljotin in upam, da bom brez teh lastnosti prebil še do tedaj, ko me Vsemogočni pokliče tja, kjer ni več »gnilobe«. Saj tako smrdljive ne, kot je na na tem svetu.

Če resnicoljubni gospod pisec še čuti potrebo, da me napada, mu je svobodno. Odgovarjal pa mu ne bom več in če se poslužuje pri tem še bolj zlahtnih cvetk iz svojega albuma, kot so »neresnica in izmišljotina« itd.

I. Kosi.

Zanimiv dogodek. Znani čebelar g. Fran Košak z Grosupljega mi je nedavno pravil, kako mu je pred leti neki panj tako rekoč izpod roke rojil. Na vrtu je bil pripravljen večji sklad kranjičev za odpremo v tujino. Nekako ob 3 popoldne jih je g. Košak še enkrat pregledal, da se prepriča, ali je vse v redu. Pri nekem panju je opazil, da so bile čebele nenavadno nemirne. Ker se taki panji na potu radi zaduše, je postavil vznemirjeneža na mizo v bližini. Takrat je opazil, da bega po mreži na dušniku tudi matica. Naglo je panju odmašil žrelo in komaj je to storil, že se je začel iz panja usipati — roj. Da ga je bil čebelar vesel, je samo ob sebi umevno. Postregel mu je z vsem, kar tak novorojenček potrebuje.

Naš voščen pridelek še vedno ni tak, da bi lahko klobuk po strani nosili. Ako bi presojali naš čebelarski napredek po vosku, ki ga prinašajo čebelarji v zameno za satnice, bi bili v zadregi za sodbo. Mnogo je sicer čebelarjev, ki znajo vosek naravnost mojstrsko skuhati, a še več je takih, ki so še potrebni pouka in ki o pravilni kuhi skoraj da nimajo pojma. Kje so sadovi nešteti tečajev v kuhi voska, ki jih je tako marljivo prirejal gospod Jože Okorn? Ali niso podružniškim članom na razpolago vzorne priprave za kuho, ki so bile nakupljene s podporami bivšega oblastnega odbora? Mnogo smo storili in žrtvovali, da se čebelarji izvežbajo v kuhi, pa vse kaže, da bo še precej vode preteklo, preden se bo voščen pridelek splošno izboljšal.

Največ voska je slabe barve. Skuhan je pravilno in je tudi dobro očiščen, toda grdo zelen, ker je bil kuhan v pocinkani posodi ali pa vlit v modele iz pocinkane ploščevine. Take posode pri kuhi in pri vlivanju nikakor ne smemo uporabljati. Za kuho smemo uporabljati le pocinkane kotle ali pa železne. Pri železnih kotlih moramo paziti, da kuhe ne pre-

grejemo, ker potem vosek zelo porjavi. Vosek smemo vlivati le v emajlirano posodo (lonce, umivalnike) ali pa v leseno.

Mnogo voska je zažganega. Nekateri kolači so popolnoma črni in smrde po dimu kakor svinjsko pleče, ki je viselo pol leta v dimniku. Voska ne smemo segreti nad 80° C. Čim se raztopi in se začne zgoraj zbirati zelena pena, moramo prenehati s kurjavo. Prevročega ne smemo vlivati, ker porjavi. Počakati moramo toliko časa, da se začne porobu trditi, potem pa ga brez odlašanja vlijemo v model. Nekateri čebelarji ga prenašlo vlivajo. Ne puste mu niti toliko oddiha, da bi se mogel ustaviti. Ako ga prezgodaj vlijemo, se kalež pomeša med čisti vosek in je potem ves skvarjen. Vosek mora eno uro stati, da se usede ves kalež.

Naš blagovni oddelek je doslej hočeš nočeš sprejemal v zameno za satnice marsikak kolač, ki bi ga moral odkloniti. Ker so pa nekateri čebelarji menda mnenja, da mora društvo prevzeti vsak vosek ne glede na kakovost in prinašajo v zameno blago, ki bi ga drugje nikjer ne mogli spečati, se bo društvo moralo zanimati, kako naj se reši ta pereča zadeva in napravi red, ki je potreben v interesu vseh organiziranih čebelarjev. Društvo bo moralo odločiti, kakšen mora biti vosek, ki ga čebelarji zamenjajo za satnice, kajti to, kar se sedaj godi, ne more trajno veljati. Skratka: za vosek tretje vrste blagovni oddelek ne bo več mogel dajati satnic.

Kupčija z živimi čebelami ne obeta letos nič dobrega. Zanimanja za nakup ni skoraj nobenega. Pred dvema letoma je bila kupčija še precej živahna, sedaj pa skoraj popolnoma počiva.

Med na ljubljanskem trgu je sedaj pod ostro kontrolo tržnega nadzorništva, pa ne samo glede kakovosti, marveč tudi glede cen. Pred velikonočnimi prazniki je dalo tržno nadzorstvo med od 20 prodajalcev v preizkušnjo. Predpisalo je tudi prodajne cene, ki pa so tako nizke, da poštenega medu za tako ceno ni mogoče dajati. Upamo, da se bo tržno nadzorništvo kmalu preverilo, da je med medom in medom velika razlika in da je nemogoče predpisati enotno ceno za med iste vrste. Žalibog so se cene določile brez sodelovanja našega društva.

Vseslovanskega čebel. kongresa letos ne bo in je preložen na prihodnje leto. Pojavile so se tolike ovire in težave, da jih ni bilo mogoče odstraniti. Kongres bi se moral vršiti v Beogradu.

Ne pljuvajte v lastno skledo! Precej je čebelarjev, ki porabljajo sleherno priliko, da udrihajo po našem blagovnem oddelku. Vsi čebe-

larji, ki pravično in tudi nepristransko sodijo blago, ki ga prodaja blagovni oddelek, priznavajo, da je prvovrstno v vsakem pogledu in da so cene ne le primerne, marveč tudi konkurenčne. Splošna sodba čebelarjev je, da posluje blagovni oddelek brezhibno in da bo prav v kratkem tako izpopolnjen v vsakem pogledu, da bo lahko zadovoljil najbolj razvajenega kupovalca. Neumorno se vodstvo oddelka trudi, da dvigne solidnost blaga in čebelarskih potrebščin in zniža cene, pa so čebelarji, ki vsega tega vidijo ali pa nočejo videti. Kadar koli morejo, se nepovoljno izražajo o blagu in zabavljajo čez cene.

Vsako upravičeno in odkritosrčno kritiko upoštevamo in smo prepričani, da bo vodstvo blag. oddelka takoj odpravilo vse nedostatke, ki bi se pojavili, z vso odločnostjo pa objavljamo tiste kritikastre, ki zabavljajo s prozornim namenom, da bi begali čebelarje. Najhujši so tisti, ki zabavljajo iz sebičnih namenov in pa priganjači, ki jih je menda najela neka konkurenčna tvrdka, ki se skuša zadnje čase v Sloveniji uvesti. Nikar ne verujte takim »čebelarjem«. Blago, ki ga prodajamo, je solidno in če so nekateri predmeti nekoliko dražji kakor pri konkurenci, so pa zato mnogo solidnejši.

Ne morem si misliti, da bi zaveden čebelar kupoval potrebščine pri konkurenci, ko pa dobi pri nas boljše blago za nižjo ceno. Ne pozabimo, da je blagovni oddelek lastnina vseh organiziranih čebelarjev in da je velikega pomena za naše društvo. Pomagajte zidati, nikar ne razdirajte in ne dopuščajte, da bi želi nepoklicani na račun slovenskih čebelarjev.

Tvornic za med je v Evropi prav mnogo. Na Nemškem jih je 65, v Avstriji 11, v Češkoslovaški 5, v Švici 3. Pa tudi na Angleškem in Francoskem so, toda njih število ni znano. Te tvornice so velik konkurent naravnemu medu, zlasti ker mu podirajo ceno. (Bartnik Postepowy.)

Pouk o pravilnem uživanju medu je pri nas še neobdelano poglavje. Ni vseeno, kako med jemo, da popolnoma zaleže. Nekateri imajo navado, da ga jedo kar brez kruha in preveč naenkrat. Samega medu ne smemo jesti, ker takega ne prebavimo vsega. Ako ga pa jemo s kruhom, ga telo vsega izrabi. Nekateri bi med radi jedli, pa jim že majhna množina povzroča klanje v trebuhu. To izvira od preživahnega gibanja črevesja, ki ga med draži. Take ljudi moramo opozoriti, da smejo iz početka uživati le prav majhne količine medu, dokler se telo ne privadi večjim porcijam. Med v vrelem čaju ali pa zelo vročem mleku izgubi mnogo dobrin. Tudi tega konzumenti ne vedo.

Ako namažemo kruh najprvo s presnim maslom, potem pa z medom, se med cedi s kruha, kar je zlasti nerodno pri otrocih, ki si obleko

zamažejo. Mnogo bolje je, ako mešamo med in presno maslo v skodelici toliko časa, da je mešanica voljna, potem pa z njo namažemo kruh. Napačno je, ako damo otroku velik kos kruha, namazanega z medom. Revše je potem vso medeno okoli ust, po nosu, po rokah in po obleki.

Kruh razrežimo na krožniku v daljše po dva centimetra široke rezine, te pa namažimo z medom. Take rezine otroci lažje jedo in se ne pomažejo.

Kdor ima slabe živce in nemirno spanje, ne sme zvečer jesti samega medu. Raztopi naj ga eno žlico v pol kozarca vode in to izpije pol ure, preden gre spat. Potem bo gotovo dobro spal.

Kanadsko čebelarstvo v zadnjih letih silno napreduje. Že se pojavlja kanadski med v velikih množinah na evropskih trgih. Najznačilnejše za čebelarstvo v tej veliki ameriški državi pa je, da mnogi velečebelarji jeseni vse čebele zažvepljajo, da se izognejo velikanskim zimskim izgubam, ki jih imajo zaradi običajnega ostrega mraza. Spomladi pa naroče čebele (roje) iz južnih krajev USA, zlasti pa iz Kalifornije. Roje dobe 6 tednov pred glavno pašo in je promet z njimi nenavadno velik. Kanadski čebelarji trdijo, da je škoda, ki jim jo povzroča zima, mnogo večja, nego znašajo stroški za nakup zgodnjih rojev.

Omembe vredno je, da razpečava neka nemška tvrdka, ki ima svoj sedež v Jugoslaviji, svoje čebelarske potrebščine v Sloveniji pod firmo »Imker«. Priporočamo to trdko prav toplo nemškimi čebelarjem.

Napol strjen ajdov med v satju je neprimeren za pitanje čebel v zgodnji pomladi. Takrat čebele še nimajo toliko vode, da bi medena zrna topile. Zato izmečejo strjeni med iz celic, porabijo pa le tekočega. Ako spravimo jeseni nepokrite sate z ajdovim medom, se ga čez zimo dobra tretjina v celicah strdi. Take sate nabrizgajmo z mlačno vodo in jih pustimo dve, tri ure v toplem prostoru! Potem jih lahko brez skrbi damo lačnim čebelam, ki ves med porabijo. Maja meseca lahko damo čebelam tudi sate z napol strjenim medom, ne da bi jih naškropili z vodo. Takrat čebele medenih zrn ne mečejo na tla.

Humor. Nedavno sta se znašla v neki čebelarski družbi znani slovenski humoristični pisatelj g. Milčinski in g. Anton Žnideršič. Predstavila sta se drug drugemu in g. Milčinski je pri tej priliki pripomnil, da ga zelo veseli, da je spoznal tistega, ki ga

čebelarji živega prodajajo po časopisih...

Kakšno naj bo napajališče za čebele? To vprašanje se je že reševalo po raznih čebelarskih listih in knjigah na vse mogoče načine, eni tako, eni tako. Eni pravijo, da popolnoma zadostuje za čebelno napajališče leseno korito natlačeno z mahom, drugi da brez mahu, samo osoljena voda mora biti, tretji, da čebele same poiščejo vodo, kjer hočejo, torej skrb za napajališče je brez potrebe.

Ali je pa to vse tako? Po mojem mnenju ne. Vsak skrben in vesten čebelar napravi pri svojem čebelnjaku primerno napajališče, katerega si pa napravi skoro vsak čebelar po svojem preudarku. Eden ti nabaše v svoje korito mahu, ter par zrn soli, da se voda ne usmradi, drugo bolj primerno napajališče je: meter visok v zemljo zabit kol, na njem posoda, na dnu mala luknjica skozi katero kaplja voda na tla posuta z debelim peskom. Najbolj zdravo in najboljše napajališče je pač tako, ki ga narava sama nudi, torej studenec ter pohleven potok. Čebelarji napravljajte napajališča, ki naj bodo kolikor toliko podobna naravnim, torej posoda za vodo naj bo čisto pri tleh, kjer tla malo vise, tako da voda sproti priteka in odteka, tako da je vedno sveža in čista.

Buča in solnčnica sta dve jako važni rastlini, tako mnogostransko uporabni kakor malo katera rastlina, zlasti tam, kjer se pečajo s prašičerejo Buče so prašičem v poznem poletju in jeseni kaj priljubljena krma, pa tudi molzne krave jih rade žro. Pri nas jih sadimo kot postranski pridelek med drugimi okopavinami; kakor med koruzo, krompirjem itd. Mlade zelene buče so dobre za jed, ako se ukusno pripravijo in okusa. Iz bučnega semena se pridobiva olje, ki je zelenkasto in precej okusno za jed. Ob času njenega cvetja meseca julija čebele zelo rade obiskujejo njen velik zvončast cvet.

Kakor mnogo drugih rastlin, tako smo tudi solnčnico dobili v naše kraje iz Amerike. Ta rastlina se po naših slovenskih krajih tudi prideluje, toda v mali meri, najrajši med krompirjem in koruzo. Ko bi solnčnico tako gojili in sadili kot koruzo in krompir bi bila ob času meseca julija glavna čebelna paša, lahko bolj izdatna kot ajda v jeseni. Solnčnica se oskrbuje tako kot koruzo.

Buča in solnčnice sadimo v mesecu maju ako se ni več bati slane. Čebelarji gojite in razširjajte te dve rastlini, saj imate od njih toliko mnogostranskih koristi vi in vaše čebele.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

blagovnega oddelka »Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani«, Vošnjakova ulica 4, nasproti vrta gostilne pri Novem svetu, veljaven od 1. aprila 1931 za društvene člane.

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
A. Panj in njega deli.			
1	A.-Ž. panj na 9 satnikov in z verando, najsolidnejše izdelan	275	—
1a	A.-Ž. panj na 10 satnikov in z verando, najsolidnejše izdelan	290	—
	Panji so opremljeni z mrežo na vratih, čelna stran je popleskana z barvo, vse druge zunanje strani so pa namočene s firnežem.		
	Kovinski deli za A.-Ž. panj:		
2	Palica, napol jeklena, pocinkana, 38 ali 40 cm (za 9 ali 10 satnikov)	1	—
3	Nosilec za matično rešetko	1	25
4	Tečaj (pant) za vrata, desni ali levi	1	50
5	Sklepna spona (šarnir) za brado, 1 par	1	25
6	Mreža, žična, pocinkana, za 1 okence	4	—
6a	Mreža, pocinkana, m ²	34	—
7	Zapah za okence, 1 par (desni in levi)	1	50
7a	Vijak s polokroglo glavico, za zapah za okence		05
8	Polzaporica, velika, za vrata		50
8a	Polzaporica, manjša, za zaklopnico in deščico pri okencu		25
9	Blazinica za polzaporico, iz žice		20
9a	Blazinica za polzaporico, iz železne pločevine		75
10	Vijak, lesni, za šarnirje in pločevinaste blazinice		05
11	Rinčica z vijakom, la, zelo močna, za okence	1	—
12	Matična rešetka nemškega fabrikata RT za 1 panj	8	—
12a	Matična rešetka nemškega fabrikata RT m ²	88	—
13	Matična rešetka, izredno fina in močna, RM, za 1 panj	14	—
13a	Matična rešetka, izredno fina in močna, RM, m ²	140	—
14	Matična rešetka, sestavljena iz kovinskih palčic, »Tiger« 24 × 13 cm	10	—
15	Matična rešetka, sestavljena iz lesenih palčic, za en panj	10	—
16	Kvačice, pocinkane, 1 kg	16	—
17	Razstojšče iz pločevine namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
18	Satnik za A.-Ž. panj, nezbit	1	—
19	Zapah za žrelo, lesen, s peresom (sistem »Trink«)	1	50
20	Zapah za žrelo, kovinski, iz enega kosa, za pritrditev z bobicami, št. 21	2	—
20a	Zapah za žrelo, kovinski, v ležišču dvostransko premičen	3	—
21	Babica (vijak za montiranje zapaha za žrelo št. 20 na panj)		10
	Kovinski deli za A.-Ž. panj so:		
	6 kom. št. 2; 2 kom. št. 3; 2 kom. št. 4; dva para št. 5 (ako je brada pri medišču nepremična, potem le en par št. 5); 2 kom. št. 6; dva para št. 7; 4 kom. št. 7 a; 1 kom. št. 8; 4 kom. št. 8 a; 3 kom. št. 9 ali 9 a (1 za vrata in 2 za zaklopnico pri verandi) potrebno število št. 10; 2 kom. št. 11; 1 kom. št. 12, ali št. 13, ali št. 15, ali 2 kom. št. 14; ¼ kg št. 16 ali 8 kom. št. 17.		
	B. Pripomočki za pomirjenje čebel, oziroma za varstvo proti piku.		
23	Brizgalna za roje, izredno močna	120	—
24	Razpršilnik za vodo, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	28	—
25	Čebelarsko pokrivalo (kapa) iz žične mreže, s tkanino	37	—
26	Čebelarsko pokrivalo (kapa) z žimnatim vložkom	37	—
27	Pajčolan, navaden	30	—
28	Pajčolan z žimnatim vložkom	39	—
29	Čebelarske rokavice iz gumija, vrhnji del iz tkanine	60	—
29a	Čebelarske rokavice cele iz gumija	70	—
30	Čebelarska pipa (Dathejeva)	55	—
31	Kadilnik na meh »Smocker«	63	—
32	Samokadilnik »Vulkan«	140	—
33	Euskol, kadilo za čebele, navaden, zavojček 9 kosov	6	—
33a	Euskol, kadilo za čebele, nemški fabrikat, zavojček 9 kosov	9	—
	C. Satnice in potrebščine za žičenje.		
38	Deščica za pritrdjevanje satnic	6	—
39	Kolesce za utiranje žice	18	—
40	Luknjač (strojček) za napravo luknjic v satnike	49	—
41	Šilo za vrtanje luknjic	3	—
42	Svetiljka za zalivanje satnic in gretje kolesca (»Gratze«)	45	—
43	Svetiljka za gretje kolesca	9	—
44	Topilnik za vosek s svetiljko za zalivanje satnic (brez cevke)	24	—
45	Cevka za zalivanje satnic	6	—
45a	Garnitura za zalivanje satnic (1 kom. št. 44 in 1 kom. št. 45)	30	—
46	Žica, fina, domačega izvora, 1 vreteno	4	—

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
47	Žica, najfinejša, originalen pločevinasti zvitek	6	—
48	Satnice, 1 kg	65	—
49	Satnice v zameno za vosek, 1 kg, odštevši kalo	10	—
50	Žvepljalnik . a satje	20	—
D. Pripomočki za delo v panju in izven njega.			
51	Klešče za A.-Ž. panj	28	—
52	Klešče za prečno satje	25	—
53	Zaklopna kozica za odlaganje satov	40	—
54	Sipalnik »Ideal« (»Stojkovič«) za A.-Ž. panj	110	—
55	Sipalnik, lesen za A.-Ž. panj, na 9 ali 10 satov	25	—
56	Strgulja za snaženje A.-Ž. panja	10	—
57	Omelce za čebele	8	—
E. Potrebščine za pitanje.			
65	Pitalnik za A.-Ž. panj iz bele pločevine	16	—
66	Balon (»Gerstung«) za 1 l, za pitanje v medišču	8	—
67	Podstavek, odprt, za »Gerstungov« balon	8	—
68	Podstavek, zaprt, za »Gerstungov« balon	10	—
69	Cevka za pitanje	3	—
70	Nož (rezilo) za izrezanje odprtine v slamnici za Gerstungov podstavek	12	—
71	Zamašek za odprtino v slamnici za Gerstungov podstavek	5	—
F. Matica.			
73	Barva za označevanje matic (garnitura štiri barve)	22	—
74	Kletka za matico pri označevanju	8	—
75	Matičnica (kletka) raznih vrst, Din 5.— do	10	—
76	Matičnica (kletka) ra razpošiljanje po pošti	6	—
77	Pinceta (kleščice) za prijem matice	20	—
G. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.			
81	Stojalo s podstavkom za odkrivanje satja	135	—
82	Vilice za odkrivanje satja	24	—
83	Nož za odkrivanje satja	10	—
83a	Lopatica za zajemanje strjenega medu, pocinjena	25	—
84	Nož za izpodrezavanje satja v kranjičih	10	—
84a	Nož za izpodrezavanje prizidkov nad satniki v A.-Ž. panju	10	—
85	Točilo najnovejšega sistema za 3 sate	950	—
86	Čistilnik za med z dvojnimi sitom, 12 l	75	—
	Čistilnik za med z dvojnimi sitom, 16 l	100	—
87	Čistilnik za med za večji obrat, najnovejšega sistema	370	—
88	Sito, dvojno, za čiščenje medu	50	—
88a	Ploščica iz celuloide za posnemanje medu	3	50
89	Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	—
90	Posoda za med, pločevinasta, za ½ kg (za pošiljanje po pošti)	3	—
91	Posoda za med, pločevinasta, za 1 kg (za pošiljanje po pošti)	4	—
92	Posoda za med, pločevinasta, za 2 kg (za pošiljanje po pošti)	6	50
93	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg	38	—
94	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg, znotraj vernirana	40	—
95	Posoda za med, »Slovenija« iz pozlačene pločevine, za ½ kg	4	—
96	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 1 kg	5	—
97	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 5 kg (za pošiljanje po pošti)	12	—
98	Kozarec za med, brez pokrova, za ½ kg	3	—
101	Lonček iz prepariranega papirja za 6 dkg medu	—	75
102	Lonček iz prepariranega papirja za ¼ kg medu	1	25
107	Etiketa, večja, enobarvna, 5 komadov	1	—
107a	Etiketa, manjša, enobarvna, za razne vrste medu, 7 komadov	1	—
107b	Etiketa, dvobarvna, za razne vrste medu, 5 komadov	1	—
H. Razno.			
114	Gonilo za točilo, najnovejšega sistema (tip Gratze)	200	—
115	Železo, povprečno, za gonilo (tip Gratze)	30	—
116	Štula, odtočna	60	—
117	Odvijač za vijake, navaden Din 3.—, boljši	5	—
118	Šablona za zabijanje kvačic	12	—
119	Zabijač za kvačice	12	—
120	Tehtnica za opazovalni panj	748	—
121	Stiskalnica za satnice	950	—
122	Načrt za Pavlinovo stiskalnico	35	—
123	Pitalnik za dunajski panj	35	—
124	Čebelarški znak (pozlačena čebelica)	5	—
125	Past za trote	45	—
126	Knjiga Anton Žnideršič »Naš panj«	38	—
127	Beležnica za panj	—	25